

Genre: Roman
Titel: Kom hit
Författare: Julia Wickholm
Omslag: Sara Östman
Förlag: Förlaget 2023
Sidantal: 205

”Kom hit” är titeln på Julia Wickholms nya roman. Det är en lysande titel, uppfordrande och trängande på samma gång. Bokomslaget visar två kvinnor liggandes på en brygga. Den ena av dem har armen och handen på den andras hår. Det är avskalad illustration; det är kvinnorna, ett fat med bär, en bok, bryggan och vattnet. En harmonisk och romantisk bild, illustratören heter Sara Östman.

Huvudpersonen Liv, 19 år, och hennes expojkvän Teddy har nyligen tagit studenten. Nu ska de tillbringa några sommarveckor tillsammans med vännerna Maja och Oliver i Oliver's föräldrars magnifika sommarvilla på en ö. I villan finns också konstnären Shirin. Hon hyr en ateljé där, är 26 år och har böljande svart hår.

Det blir dagar med fester, sovmorgnar och sena frukostar för vännerna denna sista sommar innan allvaret med studier och vuxenansvar tar vid. Men just nu är de fria och privilegierade med föräldrar som fyllt kylskåpet med det de önskat sig.

Julia Wickholm förmedlar brytpunkten mellan ungdomens sorglösa tillvaro och vuxenlivets förväntningar på ett utomordentligt sätt. Genom Liv får vi ta del av ung, uppslukande kärlek. Det är här och nu och helst allt på en gång. Liv vill göra allt härligt samtidigt, hon vill simma, läsa, äta frukost och gå barfota i gräset.

Hon har blivit lämnad av Teddy och för den som separerat någongång är det lätt att känna igen sig. Beskrivningen av mötena dem emellan skildras på pricken, stelhet och stumhet har ersatt kärleken. Hur är det möjligt att två personer som nyss var älskande sedan betar sig som totala främlingar inför varandra? Här rör författaren vid något allmänmänskligt, känslan av främlingskap efter uppbrott är nog densamma vare sig vi är 19 eller 59. Liv blir mer och mer nyfiken på Shirin och läsaren anar vartåt det barkar innan Liv gör det. De två blir älskande och hela Livs tillvaro genomsyras av Shirin. Liv vill aldrig lämna ön. Men i kulisserna pågår annat mellan de tre övriga och Livs och Majas vänskap sätts på prov.

Liv är tokförälskad: ”Hennes doft gör mig berusad eller så är det vinet. Det smakar som hon doftar, sött och krispigt och lite surt. Jag vill inhalera hennes doft, spara det i en burk och lyfta på locket då och då och bara andas.”

Men vad vill Shirin? När man är 19 är sju års ålderskillnad mycket. Den som är 26 har redan tagit steget ut i vuxenlivet och gjort några viktiga val. Det är inte som när man är 40, 50 eller 60 där sju år varken gör till eller från.

Kärlekshistorien i ”Kom hit” skulle lika gärna kunna ha utspelats för 50 år sedan om det inte vore för två saker, de ständigt närvarande mobiltelefonerna (och är de inte det så är det så pass märkligt att frånvaron av dem kommenteras) och synen på homosexualitet.

Via mobilen håller vi oss à jour. Vi smygkollar andras sociala aktiviteter och foton. Vi nonchalerar och blockerar. Mobilen har blivit en förlängd del av oss, vi skickar iväg våra

känslor och impulser och förväntar oss snabb respons. Ett sms som inte besvarats inom en och en halv timme ger Liv ångest.

Det andra som vittnar om att romanen är skriven på 2020-talet och inte för 50 år sedan är det självklara accepterandet av kärlek mellan två individer av samma kön. Ingen modern människa höjer längre på ögonbrynen åt det och mycket riktigt: När Liv berättar om Shirin för Maja är det ålderskillnaden Maja häpnar över, inte att väninnan haft en kärleksaffär med en kvinna.

Boken är uppdelad i de tre sommarmånaderna juni, juli och augusti, men kapitelindelningar saknas. Detta kompletterat av Julia Wickholms lätta handlag med språket gör att romanen tar sig fram av egen kraft. Handlingen flyter på lika obesvärat som vattnet under bryggan och läsaren behöver bara glida med.

Yvonne Granqvist